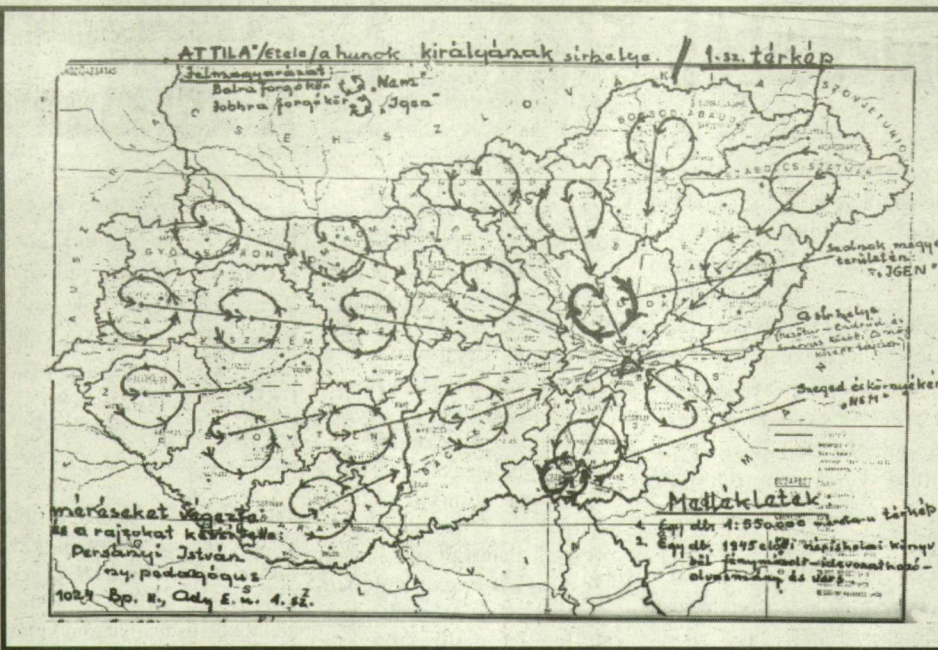

■ Éreztem, hogy valami foglalkoztat, csak kutatok, kutatok. Ekkor vettem észre a sugárérzékenységet és végeztem el egy radiesztétiai tanfolyamot. A tanfolyam után egy alkalommal valaki említette, hogy nemrég jelent meg a Nulladik típusú találkozások című lapban egy Atillával kapcsolatos cikk. Miért nem keresem meg Atilla sírját? – kérdezte. A régi tanulmányaimat felelevenítettem és elkezdtem kutatni. Először is Magyarország térképét vettem elő és az ingámat. Ez az inga csodálatos dolog. Mindenre választ ad. Ha igen a válasz akkor jobbra kering, ha nem akkor balra. Szeged fölé helyeztem és megkérdeztem: itt van-e Atilla sírja? Balra keringett. Akkor merre keressem? Az ország minden megyéje fölött megkérdeztem. Mikor elérkeztem Szolnok vármegyéhez, az inga jobbra fordult. Minden vármegyében az inga kilengése irányában vonalat húztam, és a vonalak Gyomaendrőd, Szarvas és Mezőtúr háromszögében találkoztak. Itt van Atilla sírja.

■ **Hol pontosan?**
– Megtettem ugyanezt egy nagyobb léptékű helyi térképpel. Akárhonnan indultam el, az inga vonalai egy helyen futottak össze: Gyomaendrőd határában, Szolnok megye csücskében, azon a területen, amelyik 1992-ben a Kiskunsági Nemzeti Park birtokába került. Ennyit elárulhatok, közelebbit természetesen nem. Voltam azon a helyen, és az ingával pontosan megkerestem a sírhelyet. Biztosan állíthatom, hogy Atilla sírja ott van, két és fél méterrel a föld alatt.

„Egyszerűen kiröhögtek”

■ **Nem fél, hogy bolondnak hiszik? Szakértő látta már? Nem orvosra, műzeológusra gondolok.**
– Orvos is látott már és megdöbönt, amikor az ingával pontosan megmértem a vérnyomását. Voltam a Nemzeti Múzeumban és a Damjanich Múzeumban, Szolno-

■ Évente öten fedezik fel Atilla sírját
Szeged fölött az inga...

kon. Mindenütt otthagytam a kutatásaim eredményét. Írtam **Nemeskürty Istvánnak**. Nem is válaszoltak. A múzeumoknál nem veszik komolyan, amit mondok. Nem hisznek benne. Volt, ahol egyszerűen kiröhögtek. Én azonban kilencvenkilenc százalékra merem állítani, igazam van. A földön minden tárgy jellegzetes sugarakat bocsát ki. Aki érzékeny ezekre a sugarakra, az fel tudja fogni. Az én tudatalattim fogja a sugarakat, az inga pedig a mutatóm.

■ **Fel akarja tárni a területet?**
– Nekem nincs pénzem hozzá. Viszont írtam a Kiskunsági Nemzeti Park igazgatóságának és ők a válaszban tájékoztattak, hogy az Atilla-sír megtalálásával kapcsolatos jogaimat a hatályos törvény szerint tiszteletben fogják tartani.

Munkásdelegáció Atilláért

Persányi István a szegedi Móra Ferenc Múzeumban még

nem járt. Pedig a megtalálók jegyzéke alighanem itt a legvastkosabb. **Trogmayer Ottó** igazgató szerint évente öten-hatan jelentkeznek. Különböző korú, foglalkozású és végzettségű emberek. A Tisza medrétől kezdve a Boszorkány-szigetig, Szőregig, Kétegyháza környékén, Nagymágocs környékén, Atilla mindenütt van. Trogmayer Ottó már harminchetedik éve dolgozik a múzeumnál, és mint mondja, az elődeit is rendszeresen mace-rálták ilyesmivel.

■ **Milyen módszerekkel dolgoznak a felfedezők?**
– Csak néhány példa. Volt, akinek álmában jelent meg Atilla. Bejött, hogy sürgősen hozzunk bűvárokat, mert csak egy meghatározott napon fog a koporsó a Tisza medréből kiemelkedni, látta is a fényt, ahogy megcsillan a vízen. Az illető a kendergyárban dolgozott, és akkoriban, a hatvanas évek eljött hozzám egy munkásdelegáció, hogy miért nem

Persányi István ingája nemet mond Szegedre (Fotó: Schmidt Andrea)

szerezek bűvárokat. Notá bene: tél volt és zajlott a Tisza. Egyszer pedig kaptam egy levelet. Azt írta, kellene egy halott, nem baj, ha férfihulla, de női jobb volna, mert ő hiteles halottfeltámasztó mester, és meg tudja mondani, hol van az Atilla. Csak a halottat a múzeum

Vérnyomás, koleszterin, inga és Atilla

Megint megtalálták Atilla sírját – szaladt ki a számon a mondat, amikor Trogmayer Ottó múzeumigazgatót, hun kori régészeti szakértőt kértem az alábbi furcsa kutatás véleményezésére. Egész Atilla-dossziénk van – jött a válasz. Nos, Persányi István budapesti lakos, nyugalmazott iskolaigazgató kutatásaihoz hasonló aligha van a dossziében. Ő ugyanis „sugárérzékenysége”, no és egy sárgaréz inga segítségével fedezte fel a hun fejedelem eddig Szeged környékén hitt sírját. Persányi úr nem megszállott. Legalábbis a szó hagyományos értelmében nem az. Ezt két és fél órás beszélgetésünk alatt logikus gondolkodásával és történelmi ismereteivel bizonyította. Igaz, közben ingával mért vérnyomást és koleszterinszintet. Mint mondotta, azért jelentkezett lapunknál, hogy Szeged ne ringassa magát abba a tévhitbe, hogy területén fejedelmi sír áll.

legyen szíves szállítani. Ezek megtörténtek, nem én találok ki őket.

Mese és valóság

■ **Miért foglalkoztatja ennyire az embereket Atilla sírja?**
– A hármas koporsó legendája a múlt századi Gárdonyi-regényen keresztül vált közismertté. Réveteg kincskeresőről van szó, azzal jönnek, hogy a múzeum ássa ki, aztán felezzünk. Ez egy legenda, mese. A hunok nem így temetkeztek. Kevés hun előkelőség sírját ismerjük a Kárpát-medencéből, de egyik sem így van eltemetve. Móra azt írta, „akkor hiszem el a hármas koporsót, ha a római pápát lovon ülve egy halomba temetik el”. Körülbelül igaza van. A koporsólegenda egy későbbi, valószínűleg avar kori hagyományból került át a mitológiába. A nyugati történetírók minden keletről jött népet hunnak neveztek, így az avarokat is. Egy

bizánci történetíró írja: jöttek a hunok, akik avaroknak nevezik magukat. Mindezt Atilla után bő száz esztendővel, amikorról a hunokra vonatkozó forrásaink általában megjelennek. Jordánesz ugye ekkor írja le Atilla temetését. De tessék nekem megmondani, mit tudnánk mi az aradi tizenháromról, ha nem volna sajtó, csak szájhagyomány? Ez a helyzet az Atilla-forrásokkal is. Maradjunk abban, hogy valahol eltemették, de hogy hol és hogyan, arról fogalmunk sincs.

■ **El tudja képzelni, hogy valaki ráhírázson?**
– Ezek a természetfölötti dolgok tőlem oly mértékben távol állnak, hogy szerintem még foglalkozni sem szabad velük. Egyébként minden véletlen el tudok képzelni, hogy valaki hármas koporsót talál, amire rá van írva: Atilla. Tessék belegondolni, mennyi sír lehet az Alföldön. Ezer generáció az 30 ezer év, az Alföld körülbelül azóta lakott. Nos, hogy a sok millió sírból egy egyszerű ember kiszúrja, melyik Atilláé, miközben még a sír gazdagságáról is csak sejtéseink vannak – ez szinte lehetetlen.

Panek József

A japán kapcsolat

Fesztiválokon szerepelt a Szeged Táncegyüttes

Biztos vagyok benne, hogy a gyerekek egész életükben emlékeznek a most szerzett élményekre – mondta Nagy Albert, a Szeged Táncegyüttes vezetője. Néhány napja érkeztek haza Japánból, ahol az ottani ifjúsági alapítvány, illetve az Interkoncert szervezésében két fesztiválon is felléptek, önálló koncertműsort tartottak és megnézték Tokyót.

életforma dicsérete kapta a legtöbb szót. Nagy Albert azt is elmondta, hogy némi irigységgel vegyes csodálattal figyelték, mennyi figyelem és pénz jut a távoli országban a kultúrára. A mostanihoz hasonló fesztiválokat évente megrendezik, és vándoroltatják

pések helyszínéin - színházak és sportszínházak - a modern technika segítségével a mindent tudó szcenikusok hada bármilyen extrém kívánságot pillanatok alatt teljesít. A fesztiválprogramokat felveszik a televíziós állomások; e művészeti események társadalmi rangját mutatja, hogy a helyszínt adó város vezetői, élükön a polgármesterrel, minden alkalommal megtisztelik jelenlétükkel a programot, fogadják a fellépő együtteseket és ajándékokkal halmozzák el az elképedt külföldi vendégeket. A japánok magyar kultúra iránti érdeklődése kitüntető; a szegediek két szigetországi együttesrel is szorosabb barátságba kerültek, egy különleges, 14 tagú dobegyüttest és egy felnőttből álló hagyományőrző együttest szeretnének idővel Szegedre hívni. Minden reményük megvan, hogy hosszú távra szóló cserekapcsolat alakulhat a Szeged Táncegyüttes és a most megismert japán művészeti együttesek között, de még arra is, hogy – az önkormányzat készségétől függően – a városok között más területekre is kiterjedő együttműködés kezdődhet.

S. E.

Fehér-tói daruköszöntő...

Talán ez a páros cím is elég volna a rövidke hír teljességéhez. Hiszen csak azt láthatjuk-hallhatjuk, hogy városunk közeli, távoli rónáin a darumuzsikás-krugató, örvénylő-keringő darucsapatok szántják a kéklő égboltot. Végre szétáradt a hortobágyi több tizedes tömegük, s megjöttek hozzánk is, a dél-alföldi rónák, halastavak madárszállóiba. S ilyenkor, amikor az ég kitárul, időt, tért érezve, szárnyai nőnek az emlékezetnek... kru-kru: erősödik a kórus, s már a tó fölött örvénylik a csapat. Éjszakáznai jöttek, inni, s megpihenni. Muzsikájuk végigsuhan az aranyló nádas fölött, s viszi az emlékeztést azon a varázsszönyegen, amit egy-egy régi dallam terít elének ritka pillanatokban. Az ember évtizedeket repül vissza a múltba, újraél elfeledett boldog perceket.

De a Fehér-tói daru dal-lamába kapaszkodva így lebeg vissza az ember sosem látott, nemzedékeket kiszolgált zsinolytetők, vén bolt-hajtások árnyaiba. Avarba hulló nemzedékek gyermek-ágyába, pipatórium kérges-kesernyős füstjét érzi, s kinyújtja kezét a szublimál illatos piros almájához... Odakiünn pedig a kertekben, pusztákon, nádasok közt rejtelmes nagy titkok várnak. Szól, szól a darumuzsika, s éneke fordított arccal hallgatom. Így jobban hallok a gyermekkor visszajött dallamát, az ősök halk motozását. Leszállt már a sok csapat, sok száz madár felelgetve kurrog, nem értik, hogy az égi telihold alatt miért táncol a szatymazi dombon Virág Vince körösztje alatt az a sok emberszívnyi gyertyaláng...

Csizmazia György

Ne soha! tanakodjara! CSAK TÁRCSÁZNI KELL TELEFONOS
HIRDETÉSFELVÉTELÜNK VALAMELYIK SZÁMÁT,
ÉS HIRDETÉSÜK BIZTOS CÉLBA ÉRI
481-444, 7-19-ig
320-239, 7-15-ig
318-999 8-12, 14-17-ig